

00000000 00000000 00000000 0000

000000 00000000 000000 0000000 00000000000000 00000000000000 000000000000000000 0000000000.

அம்மாவுடனே தபுங்க விரும்புகிறது. அம்மா தன் அரூகில் இல்லை என்பதை ஒரு சின்ன அசைவில் இருந்துகட்ட அது கண்டு கொண்டு விடுகிறது.

அடுத்த கணம் அது அழுது தன் கண்டுபிடிப்பை உறுதி செய்து கொள்கிறது. அம்மாவின் கருலை கட்டெட்பிறகே அழுகையை நிறுத்துகிறது.

இப்படிப்பட்ட 'வளர்ந்த பிள்ளைகள்' எல்லா விஷயத்திலும் 'அம்மா பிள்ளையாகவே இருந்து இளம்வயதுக்கே உரிய தங்கள் முடிவெடுக்கும் ஆற்றலை இழந்து விடுவார்கள்.

சில குழந்தைகள் தாய்ப்பால் குடித்து வயிறு நிரம்பியதும் தபுங்கி விடுவார்கள். ஆனால் அப்படி தபுங்கிய ஐந்து நிமிடத்திற்கெல்லாம் ஒரு விரலை எடுத்து வாயில் வைத்து சப்பிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இது அனிச்சையாக நடந்தாலும், உண்மையில் தாயிடம் பால் குடித்துக் கொண்டிருப்பதாக அவர்கள் நம்பும் அந்த நம்பிக்கைதான் இப்படி விரலை சப்பச் செய்கிறது.

இது அவர்களே 000000 000000000000 0000000000000000 0000000000 00000000 000
0000000000. இதுவே அவர்களின் மனவளர்ச்சிக்கும் அறிவு
விருத்திக்கும் ஏதுவாகிறது.

சின்னக் குழந்தைகளை பற்றேறோர் தங்கள் இருவருக்கும் இடையே படுக்க வைப்பது
நல்லது. பல பற்றேறோர்கள் இருவருமே வலையைக் குப்புகிறவர்களாக இருப்பார்கள்.

இவர்களின் பிள்ளைகள் பகல் நேரங்களில் தாத்தா பாட்டியின் பராமரிப்பிலோ, அல்லது
வீட்டோடு இருக்கும் வலையைக் காரிகளின் நேரடிப்பார்வையிலோதான் இருப்பார்கள்.

அதேநேரம் இரவு முழுக்க பற்றேறோரின் அரவணைப்புக்குள் இருக்கும் வாய்ப்பு
கிடப்பதால் தங்கள் தனிமையே சமையப்பட்டு விட்டதாக திருப்திபட்ட
கொள்வார்கள்.

சில பற்றேறோர் தங்கள் கட்டவே குழந்தையை படுக்கவைக்கும்போது குழந்தைகள்
படுக்கையை ஈரப்படுத்துவதை விரும்புவதில்லை.

அதனால் தங்களுக்கு எட்டும் துரத்தில் குழந்தையை தொட்பிலிலோ, பட்டிலிலோ
படுக்கப் போட்டு விடுவார்கள்.

இம்மாதிரியான தள்ளி வைப்புக்குள்ளான குழந்தைகள் இரவில் பசித்து அழும்போது
உடனடியாக தாயின் அணுசரணைக் குரல் கேட்டால் தனிமையை உணர மாட்டார்கள்.

'குரல் கொடுத்ததும் நம்மை கவனிக்க இங்கே நமக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள்' என்ற
உணர்வு குழந்தைகள் மனதில் தங்கிப்போவதால், அவை அந்த குற்றத்தை பட்ச
இடையெளியை பொருட்படுத்துவதில்லை.

இதில் கட்ட பற்றேறோருக்கு உணர்வு தியான ஒரு நெருக்கடி இருக்கிறது. குழந்தையை
தங்கள் இருவருக்கும் இடையில் படுக்க வைப்பவர்கள் தங்கள் 'இரவுநேர
நெருக்கத்திற்கு' இடையே இருக்கிறது என்று கருதவும் இடமுண்டு.

அந்த நரேத்தில் குழந்தை அழகு அவர்கள் தனிமையின் இனிமையை தகர்த்து விடும் உண்டு.

இதுபோக நடுநடுவே விழித்து அழும் குழந்தையால் அலுவலகம் போக வேண்டிய கணவரின் நிம்மதியான உறக்கம் தடைபடுவதாக கவலைப்படும் சில தாய்மார்கள் குழந்தையை சற்றுத் தள்ளிப் படுக்கவைக்கும் எண்ணத்துக்குள் வந்து விடுகிறார்கள்.

இதிலும் சிலர் பிவியில் பார்த்த திகில் படங்களுக்குப் பயந்து தனியறையில் படுக்க பயப்படலாம்.

இப்படி பயந்தவர்களை பற்றேரார் தங்கும் அறையிலேயே தனி கட்டில் போட்டு தங்க வைக்கலாம்.

இப்படி ஏற்பாடு செய்தும் தனியாக படுக்க பயப்படுகிறவர்களின் அருகில் பற்றேரரில் யாராவது ஒருவர் அவர்கள் தங்கும் வரை படுத்திருக்கலாம். நாளடைவில் இந்த சிறுவர்கள் தனியாகத் தங்க பழக்கப்பட்ட விடுவார்கள்.

சில குழந்தைகள் இருட்டு என்றாலே பயப்படுவார்கள். அவர்களை 'இருட்டு என்பது ஒருநாளின் கொஞ்சப்பகுதி. அவ்வளவுதான்' என்று தரையமட்டி வதோடு, மூதலில் குறந்த வளிச்சத்தில் அவர்களை அழைத்துச் செல்லலாம்.

குறந்த இருட்டுக்கு பழகிய நரேத்தில் நல்ல கும்மிருட்டில் அழைத்துச் செல்லலாம். அவ்வப்போது தரையமான சரித்திர, புராணக்கதைகளை சொல்லலாம்.

தொடர்ந்து இப்படிச் செய்யும்போது இருட்டு பயம் அவர்களிடம் இருந்து விடப்பெற்றுக் கொண்டு விடும்.

source: http://www.techsatish.com/2015/04/blog-post_2126.html